

گیلیارد گورستان کهن یهودیان ایران

http://www.iranjewish.com/Essay/Essay150_30_giliyards.htm

با گسترش شهر دماوند، گورستان باستانی گیلیارد در بافت شهر قرار گرفته است. انجمن کلیمیان تهران برای نگهداری و آبادانی این میراث کهن مدتها است اقدامات قانونی را بعمل آورده که تاکنون نتیجه مطلوب حاصل نشده است، امیداریم با توجه شهردار محترم دماوند و سیر مسئولین و کمکهای مالی همکیشان خود بتوانیم در حفظ، نگهداری و آمادگی این میراث کهن اقدام نمائیم.

انجمن کلیمیان تهران

نگاهی به تاریخ :

از کتاب اصل و نسب و دینه‌ی ایرانیان باستان
نوشته : عبدالعظيم رضی
انتشارات: نشر موج / صفحه ۴۰۵

قوم یهود در ایران در حدود دو هزار و هفتصد سال (۲۷۰۰) سابقه دارد. در حدود سال ۷۰۰ پیش از میلاد، سالامانازار، پادشاه آشور، دولت اسرائیل را که پیخت آن شهر سامرہ بود منقرض کرد. در آن تاریخ دو دولت از بنیاسرائیل وجود داشت یکی موسوم به دولت یهودا که افراد آن از اعقاب حضرت داود و سلیمان بودند و پیخت آنان شهر اورشلیم بود و دیگری معروف به دولت اسرائیل که افراد آن از خانواده افرائیم فرزند حضرت یوسف بودند و پیخت یشان شهر سامرہ بود. پس از انقراض دولت اسرائیل، دولت یهودا در حدود یکصد و شصت سال باقی و برقرار بود.

سالامانازار قریب ۶۰۰۰۰ نفر از یهودیان را به اسارت گرفت و به اطراف بابل و ماد کوچانید و از مسقط الرأس خود به کلی دور کرد که دیگر هوی کنعان (فلسطین) و استقلال به سرshan نیفتند و نتوانند قد علم کنند و از همسیگان اطراف کسانی را آورده به جی آنها در آن قسمت از فلسطین ساکن کرد. از این مهاجران و اسیران یهودی، عده‌ی به طرف گیلان و دماوند رهسپار شده، در این نواحی به واسطه موقعیت و محل مناسب آن ساکن شدند. پس از تقریباً دویست سال، کوشش کبیر، اعلامیه آزادی یهودیان را صادر کرده و به آنها همه گونه مساعدتی سیاسی و مالی نمود و آنان را برای آبادانی اورشلیم و بیت المقدس به کنعان فرستاد. عده‌ی از یهودیان ایران، اصلاً از آن اعلامیه آگاهی حاصل نکردند و برخی هم که مطلع شدند به واسطه ریشه‌ی که دوانده و صاحب آب و گل و احشام شده بودند از ایران بیرون نرفتند و بعدها به تدریج به نواحی دیگر ایران رفتند و در آن شهرها ساکن و متوطن شدند. اکنون دهکده بزرگی در نزدیکی دماوند واقع است که گیلیارد نام دارد و تپه هی آن، قبرستان دو هزار و پانصد ساله یهودیان است حتی امروز یهودیان تهران هم علاقمندند که پس از مرگ نیز قبرشان محفوظ و دستنخورده بماند و وصیت میکنند که جنازه‌شان را به تپه‌هی گیلیارد منتقل کنند و در آن جا به خاک بسپارند تا از دستبرد دگرگونی روزگار محفوظ و برکنار بمانند.